

Vésztói Képes Krónika

I. évfolyam 2. szám • 2009. december 13. • A Vésztói Református Egyházközség időszakos lapja • Ára: 95 forint

**Áldott karácsonyt
és boldog új évet kívánunk
minden kedves olvasónknak!**

Református Egyházközség és intézményei

Karácsony készül, emberek!

Adventi koszorúk gyertyákkal, vakító fényű bevásárlóközpontok, ezüstbe és aranyba öltöztetett árutól roskadozó polcok, reklámok fénynyalábjai, milliányi hirdetési újság – akkor – nem jelezték, hogy közeledik az advent és a karácsony.

Mikulás reggelén – és nem előbb – az ablakokban a fényesre tisztított száraz cipőkben, bakancsokban kézzel varrott piros krepp-papír zsákocskákból rejtőzködött a titok: a házilag gondosan festegetett aranydió virgáccsal, az alma, a mogyoró, a gyermeket széprejóra buzdító bibliai üzenet, s ha éppen jutott bele, akkor egy kis csokoládé is.

Üzenet volt szívünk, lelkünk közeledő nagy ünnepéhez a természet változása is. Erzsébet-nap táján érkeztek a csodálatot évenként kiváltó

méltóságteljesen alászálló első hópelyhek, s már láttuk bennük a tél varázslatosan fehér és tiszta, fagyos és örömteli jelenlétét. Befagyott a tó is, előkerültek a korcsolyák, szánkók, bundás mellények, bekecsek, anyai kezek által kötögetett szebbnél szebb sapkák, pulóverek, kesztyűk. Hi-

degtől kipirult arccal, fagyos ruházattal lehetett csak hazatérni a rövidre szabott délutánból, annak minden pillanatát jól kihasználva. Hóember birodalom, angyalkák serege vette birtokba az udvar fehér, „rideg, hideg lepedőjét”. Szomorkodhattunk is, amikor a mesés országot egy hajnali pirkadatkor, hangos visítás mellett a mangalica vére festette be, de csak a következő bő hóesésig.

(Folytatás a 3. oldalon)

Újabb adalékok templomunk történetéhez

Az új templomot új bútorzattal 1784-ben rendezték be. Hatvani Sámuel hódmezővásárhelyi asztalos készítette a szekrény alakú úrasztalát, 4 ületes papi széket, 5 csapat templompadot, 3 szárnyas ajtót és egy közönségeset. Mindezt diófa színűre festették. A padok copf stílusúak klasszicista díszítéssel.

1825-ben a templomhajót bővítették, ekkor készült az orgona, a karzat fölötti boltozat és az oldalrészek. A szószék és a stallum építési évszáma a szószék homlokmezéjében 1828. A szószéket a Wenckheim család adományozta az egyháznak. Ezt az alábbi szövegű felirat tanúsítja: „Császári Királyi Kamarás Gróf Wenckheim Ferencz és Hitvese Csillag Keresztes Dáma Született Gróf Pálffy Borbála készítették. 1828.”

A templom nagy harangját 1804-ben az eklézsia a maga költségére készítette, nagyváradi mester öntötte. A kis harang „születési ideje” 1924. Ezt

Ökrös Zsigmond és családja adományozta az egyháznak korán elhunyt fiuk emlékére.

Megemlíthető, hogy az új templom felépítése változtatást tett szükségessé a közelében lévő épületekben is. 1784-ben Lázár István főbíró és Kiss István kurátorsága idején a fiúgyermek iskoláját lebontották, mivel a templom déli végén lévő folyosóhoz nagyon közel esett, s a templomtól távolabb az akkori leányiskola portáján újat építettek.

Az 1785–86-os esztendőben a régi templom telkére, a régi temető helyén új papi lakást építettek. A volt papi lakásból a leányok iskolája lett.

A XVIII. század végén épült új templom ma múltunk egyik öröksége, műemlék.

Hogy ilyen állapotban megmaradt, szükség volt időnként kisebb-nagyobb karbantartásra, felújításra. A XX. században nagyobb arányú felújítási munka 1967-ben volt, ami-

Ma, múltunk egyik öröksége

kor a gyülekezet fennállásának 400 éves évfordulóját ünnepelte.

(Folytatás a 3. oldalon)

„Aki mást felüdít, maga is felüdül”

Szolgálat, mely több, mint szociális munka

A Református Egyházközség szerepe, feladata sokrétű városunkban. Az ige hirdetése mellett cselekszik, szolgál, épít. Szociális jellegű tevékenysége a rászoruló emberekért a diakónia.

A diakóniai munka 1990-ben a Keresztyén Családsegítő Szolgálat létrehozásával indult meg. A szolgálatot a katolikus és református egyház közösen indította, pályázati forrásból. A szolgálat ruhaadományokkal, tűzifa akciókkal, élelmiszeradományokkal segítette a nagycsaládosokat, illetve a nehéz helyzetbe került embereket. Az évek során a szolgálat feladatai bővültek. A nagycsaládosok részére ma is segítséget biztosít materiálisan, de működik életvezetési tanácsadás, kedvezményes kirándulások, üdülések szervezése, lelki illetve jogi tanácsadás is.

A családsegítő szolgálat keretein belül fokozatosan épültek ki a szociális ellátások, amelyek a Református Egyházközség szeretetszolgálati területei. A szeretetszolgálat olyan segítő szolgálat, amelynek alanya Jé-

zus Krisztus és az ő egyháza. Társa a szenvedő embertárs.

A családsegítő szolgálat keretein belül 1999 óta van szociális étkeztetés és házi segítségnyújtás. Az idősek klubja 2005, a támogató szolgálat 2007 óta működik.

A fizikai segítség mellett nagyon fontos a lelki gondozás. A munkatársak, diakónusok igelovással, segítő beszélgetéssel is igyekeznek a hozzánk fordulókat támogatni. „Aki mást felüdít, maga is felüdül.”

Az idősek klubja a nappali ellátást biztosítja azon idősek számára, akik még az otthonukban élnek, de napközben szívesen vannak közösségben, ezáltal a hétköznapjaik is tartalmasabban telnek.

Végül, de nem utolsósorban a támogató szolgálatról kell megemlékeznünk, mely 2007 óta működik a súlyosan fogyatékos emberek érdekében. A szolgálat Vésztő, Mezőberény és Békés területén látja el a rászoruló embereket. Feladatai: tanácsadás, szállítás, személyi segítség az otthonukban.

A fizikai segítség mellett nagyon fontos a lelki gondozás

Ezek a szolgálati területek egymásra épülnek. A rászorulóknak többféle segítséget is kaphatnak. Ezeket a feladatokat úgy látjuk el munkatársainkkal, hogy a BIBLIÁT zsinormértékként tartjuk szem előtt. Ettől több ez a szolgálat, mint a szociális munka.

CIVIL SAROK

Református Iskola és Szeretetotthon Alapítvány

Rovatunkban Vésztő civil szervezeteinek kívánunk bemutatkozási lehetőséget biztosítani.

Székhelye: 5530 Vésztő, Bartók tér 6. Számlaszám: 54000083-10000850. Adószám: 19061175-1-04. Alapítványunk közhasznú, az adó 1%-a elfogadására jogosult.

1990-ben két alapvető céllal jött létre az alapítvány: az egyik a keresztyén értékrendre épülő nevelés és oktatás, a másik a szociális segítő szolgálat megszervezése volt. 1991-ben a Kis Bálint nevét viselő általános iskola, 1993-ban Mikulás napján pedig a szeretetotthon nyitotta meg kapuit. A felmerülő igény arra sarkallta a fenntartó református egyházat, hogy bővítse intézményeit. Ehhez nyújtott háttérsegítséget évről évre az alapítványt jó szívvel támogatók közössége. Ezúton is szeretnénk megköszönni az adományozóknak, hogy

Szolgálnak az igazfalvai gyülekezet tagjai

adójuk 1%-ával munkánkat segítették. Tevékenységeink sorába vettük a kulturális tartalom és a határon túli kapcsolattartás erősítését is. Törekvésünk, hogy egyre több fiatal ismerje meg nemzeti kultúránk és humán értékeink kincseit, valamint legyenek részesei, gyakorló együttműködői – kicsik és nagyok – a testvéri határon túli kapcsolat-tartásnak. Népművészeti táborunkban idén nyáron alapítványunk támogatásában részesült 150 vésztői és az igazfalvai táborozók lelkészükkel.

Segítségünkre szorulnak

„Adventben élünk és valamit várunk.” Az elcsendesedés eme időszaka a keresztyén ember számára nemcsak a befelé fordulást jelenti, hanem fontos az embertársainkra figyelés is. Szeretnénk most olvasóink segítségét kérni ahhoz, hogy szebbé tehesük a határon túli testvérgyülekezeteink kicsinyeinek karácsonyát.

Mesekönyveket, jó állapotban lévő játékokat gyűjtünk, melyeket a romániai magyarfenesi, illetve igazfalvi gyülekezetek karácsonyfája alá helyeznénk, hogy az ott élő gyermekeknek örömet szerezve valóban „egy közös test tagjai”-ként ünnepelhesük a megváltó születését. Az adományokat a Református Egyházközség gazdasági irodájába (Vésztő, Bartók tér 6.) várjuk 8 és 15 óra között, tudván, hogy a jókedvű adakozón Isten áldása nyugszik.

Karácsony készül, emberek!

(Folytatás az 1. oldalról)

Rokon, szomszéd együtt mérlegelte, milyen is volt ez a hizlalás és a disznótor? Hogyan őrizték a gyerekek a kis tüzet, simára sikerült-e a bőr kaparása? Itt az is kiderült, hogy ki csonkította meg szegény jámbor hízó fülét. Maradt azért az ünnepre is bőven finom falat. Illatos sütemények, sárgára színesedett almák, birsek, kompótok sokasága várt már az ünnepi asztalra és a sok éhes szájra. A családhoz tartoztak a két szülő s a három gyerek mellett az özvegy nagymamák, a nagybácsi, a nagynéni, karácsonykor még a debreceni legátus is.

Egyre több harangszó, egyre szebben csengve-bongva – senkit sem sértve meg –, hívogatón ért el nemcsak a fülel, hanem a szívekig is. Talán ennél szebben soha nem szólhatnak harangok, olyan sokan érzik: őt is hívják, várják. S nem hiába.

Egykor hóféhér lepel mindenütt, és a Hold fényét tükröző, világító hatalmas hótükrök segítette a meleg otthonokból kilépő családokat a tájékozódásban. Bekopogtak a templomig vezető úton a rokonokhoz, s velük együtt értek el – a ropogó havat lábuk alatt

Szenteste a templomban

hagyva – a célhoz, az Isten közelébe. „Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek!” Titusz 2,11

Nem fűtéstől, meleg szívtől telis-teles ember s templom. Fel is fakad a szív és a száj szép énekre, imádságra. De jó tudni ma is, nem reklámból, hanem más egyéb jelekből:

*„Karácsony készül, emberek!
Szépek és tiszták legyetek!...
...Legyetek újra gyermekek
Hogy emberek lehessetek!...*

*...Szent tükrébe végre egyszer
Pillantsatok tiszta szemmel,
Tiszta szemmel, Istenszemmel...
...Milyen szép is minden ember!*

(Wass Albert)

Adalékok templomunk történetéhez

(Folytatás az 1. oldalról)

Sajnos az idő vasfoga a legmaszszívabb épületeket is kikezdi, egyre sűrűbben szükséges a javítás. Ezt bizonyítja a református templom sorsa is. 1983 és 2000 között 9 alkalommal történt felújítás, renoválás, módosítás a templom külső, belső felületén.

Módosítás a 90-es évek közepén kialakított toronygaléria, amely alkalmas – kis méretben – múzeumi tárgyak, műalkotások bemutatására.

Az egyházközség életének – így a templomnak is – első számú vezetői a lelkészek. A vésztői református templomnak – egyházközségnek – a mai napig 29 lelképásztora volt/van.

A templomhoz kötődött a munkája a harangozónak. Ma már elektromos szerkezet működteti a harangokat, régen maga a harangozó „szólaltatta” meg őket a harangokra erősített kötél egyenletes húzásával. A vésztői templom utolsó „haranghúzó” harangozója Lázár József volt.

November 12-én volt 226 éve, hogy az első istentiszteletet megtartották templomunkban

Társadalmi missziónk

Isten Jézus Krisztusban kínálja az emberiségnek az Ő kegyelmét és szeretetét. Jézus Krisztusban kínál megoldást az ember minden problémájára. Jézus Krisztus ma is jelen van a világunkban mint Ige és Egyház. Az egyház itt a földön ma is Krisztus szenvedő és szolgáló teste, aki szoros életközösségben van a Mennyben uralkodó fejével: Krisztussal.

Az Istentől elszakadt világ nem akar tudni erről, bálványait követi, köztük a legnagyobbat: az Én-t. Az Istentől elszakadt ember, ki önmagát isteníti, olyan, mint egy kóbor kutya, akinek nincs gazdája, aki csapzottan, céltalanul, kiszolgáltatottan rohan egyik helyről a másikra. Az ilyen ember nem talál értelmes célt az életének, ezért állandóan fél, bizonytalan, egyre agresszívebb, egyszóval: beteg. Beteg lett az ember gondolkodása, beteg a házasság, a család, és lelkileg sérült gyermekek nőnek fel. Ezt az Isten nélküli életet, amibe minden ember beleszületik, nem is nevezi életnek a Szentírás, ez maga a lelki halál.

Ki segíthet rajtunk? A megoldás ma is az emberiség minden bajára: Jézus Krisztus.

Óvodai hittan

Éneklés, játék, bibliai történetek

A bibliai idők korában a szülők fontosnak tartották, hogy Isten áldása nyugodjék meg gyermekeiken. Mi is fontosnak tartjuk, hogy a gyermeknyelven hangzó igén keresztül megismerik Őt. Öröm számunkra, hogy szeptemberben megkezdhattuk az óvodai hittan foglalkozásokat, ahol éneklés és játék mellett bibliai történetekkel, a mai életre próbálunk eligazítást adni. Erről tesznek majd bizonyosságot december 24-én a templomban az óvodás gyermekek is. Isten áldja a szülőket, akik engedik Jézus-hoz a gyermekeket!

Anyakönyv – 2009

Elhunytak: Rábai Gáborné Nagy Margit (81), Gál György (89), Tölcsér Mihály (75), Bodor Mihályné Buzi Róza (92), Szilágyi Mihály (85), Tóth Ferencné Bak Margit (96), Koczok Sándorné Szilágyi Mária (65), Pap Sándorné Pálfi Margit (90), Péntes Sándor (73), Mohácsi Julianna (80), Istráb Ferenc (83), Bencsik Pálné Danisovszki Erzsébet (88), özv. Török Sándorné Vas Emma (58), Kiszél Jánosné Petes Irma (78), Fazekas Sándor (72), Szabó László (60), Vidáné Kiss Marianna (39), Balogh István (66), Molnár Ágoston (54), Csüllög Istvánné Ferenczi Gizella (80), Pálfi Gergelyné Csüllög Terézia (89), Gergely Péterné Hegyesi Zsófia (79), Szabó Gézané Fazekas Margit (88)

Keresztelés: Dancs Gábor és Lengyel Krisztina gyermeke: László, Barabás László és Fekete Mariann gyermeke: Bence, Koczka József és Bak Irma gyermeke: Erika, Gyulai István és Koczka Erika gyermeke: András, Molnár Richárd és Nagy Ilona Mariann gyermeke: Levente, Balogh Jenő és Kótai Erzsébet gyermeke: Mária, Bodó Krisztián és Balogh Adrienn gyermeke: Eliza, Pákozdi Géza és Szőke Zita gyermeke: Norbert, Nagyidai József és Szöllősi Erzsébet gyermeke: Adrienn, Deák János és Nagy Eszter gyermeke: Diána Nikolett, Lévai Attila és István Erzsébet gyermeke: Viktória Alexa, Szilágyi Zsigmond és Juhász Anikó gyermeke: Zsófia, Kincses Tibor és Fekete Mónika gyermeke: Kitti

Felnőttkereszttség: Lódi Ibolya, Tóthné Leelóssy Andrea, Eszlári Ágnes, Kincses Erzsébet Anikó, Fekete Mónika

Felnőttkonfirmáció: Fazekas Lászlóné és Vargha Katalin

Nemzeti ünnep

Iskolánk megemlékezést tartott az október 23-i ketős ünnepen. Maradandó élményt nyújtott Kovács Edit drámapedagógus, valamint a néptáncosok „alakítása”. Ünnepi beszédet dr. Hoffmann Rózsa, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Pedagógiai Intézetének docense, a KDNP országgyűlési képviselője mondott.

Karácsonyra Varietas-tál (ár 5100 Ft) és Karácsonyi Bőségtál (ár 6500 Ft) készítését vállaljuk.

Telefon:

06 (20) 977 44 16 • 06 (66) 477 231

Vallomások felnőttkereszttség után

„Jézus Krisztus mondta: Bizony, bizony mondom néked, ha valaki nem szünetel víztől és lélektől, nem mehet be az Isten országába.” (Ján. 3;5)

Református egyházunk gyakorlatában egymás mellett van a szülők hite alapján történő gyermekkereszttség és a személyesen megvallott hit következményeként megvalósuló felnőttkereszttség. Október 25-én a hálaadó úrvacsorai istentisztelet keretében mind a két forma megjelent. Heten hitvallást tettek, megkeresztelkedtek és boldogan éltek az úrvacsora áldásaival, s közülük egy édesanya immár kereszttyénként kereszteltette meg kislányát.

Arról, hogy kinek mit jelentett ez az istentisztelet, ez a pillanat, az alábbi gondolatok tanúskodnak:

Eszlári Ágnes: Számomra a konfirmálás egy nagy lépést jelentett! Mentálisan és racionálisan is közelebb kerültem a hitemhez, a kereszttyénséghez. Sok eseményt, tényezőt másként élek meg, másként látok. Több lettem a „keresztvíz” felvétele által, kitágult a látóköröm. És furcsa, de látványosan sok, jó dolog történt velem azóta!

Fazekas Lászlóné: Amikor Isten megérintette a szívemet, átértékelődött az életem. Most már tudom, kiválasztott vagyok. Ez boldogsággal tölt el, mert érzem, hogy nem vagyok egyedül. Szeretem ezt a nagy családot. Köszönöm, hogy befogadtak! Köszönet Istennek.

Fekete Mónika: Nem kereszttyén hitben nevelkedtem, de szüleim – akiknek nagyon sokat köszönhetek – azon voltak, hogy segítőkész, tisztességes ember váljak belőlem. Több éve elhatároztam, hogy felkészülök a keresztységre. 2008 májusában született a kislányunk, Kitti, akit mindenképpen kicsi korában akartunk megkeresztelni. Szeretnénk őt hitben nevelni. Szeretnénk vele már most megismertetni a vallást. Adódott az alkalom, hogy Kittivel együtt én is keresztelkedhessek. Nagyon mélyen megérintette a lelketem a keresztelés szertartás, nagyon örülök, hogy részem lehetett benne.

Kincses Erzsébet Anikó: Már régóta érlelődött bennem a gondolat, hogy lekonfirmáljak. Csak egy hívó szó hi-

ányzott. Kicsit talán sógornóm hatására, Kitti megkeresztelésével egybekötve remek alkalom nyílt erre. Az unokatestvérem is csatlakozott hozzánk. Sajnáljuk, hogy a nagypapánk nem lehetett velünk. Nagyon jó kis csoportban tehettem „vizsgát” a hitemről.

Lódi Ibolya: Mikor itt kezdtem dolgozni, még csak az összetartás érintette meg a lelketem. Az áhítatok, a közös bibliaolvasások, az istentiszteletek alkalmain egyre inkább éreztem, hogy még többet akarok tudni! A húsvéti játszóház napján együtt készítettük a gyerekekkel kis ajándékainkat. Egyszer csak megszólalt a zene: „Még többet Tőled, még többet...” Megálltam egy pillanatra. Ez egy jel. Nyugalom, béke lett úrrá rajtam. Hitem megerősödött. Van egy bibliai idézet: „Mert aki kér, mind kap, aki keres, talál, és aki zörget, annak megnyitattik.” (Máté 7,8) Én itt vagyok, kérek, zörgetek...

Tóthné Leelóssy Andrea: „Akkor az Úr lelke rád fog szállni, ...és más emberré leszel.” (1Sámuel 10,6) Az Úr mindig szól hozzánk. Az a pillanat, mikor meghalljuk, minden ember életében máskor jön el. Van, aki felnőttként éli át azt a csodálatos élményt. Számomra a konfirmáció az elveszettnek vélt hitet élesztette újjá és erősítette meg. Füle Lajos szavaival élve: „Üzeneteidet szívem falára írom, / vigasztalásaid legyenek itthon nálam. / Reménységeimet a keresztfához kössem, / a LÉLEK legyen út Közötted és közöttem.”

Vargha Katalin: Felnőttkorban konfirmálni felemelő érzés. Szüleimtől azt tanultam, hogy „probléma nincs, csak megoldandó feladat”. Isten által van erőm emelt fővel elviselni a nehézségeket s az erős hit, az ima segít engem az élet minden területén. Hálával tartozom a felkészülés lehetőségéért s a konfirmáció által hitem megerősítéséért. Örök emlék lesz számomra ez az alkalom. De – ahogyan tanultam – ez persze még csak az út kezdete. Köszönöm!

ÜNNEPLŐBEN – ÍGY ÉLÜNK MI – IDE VÁRJUK ELSŐSEINKET

Itt járt a Mikulás

A Mikulás mindenkit megajándékozott

Városunkban a legkisebbeket az idén is meglátogatta a Mikulás. A Kis Bálint Református Általános Iskola meghívására december 4-én a Művelődési Házba érkezett a Nagyszakállú. Miután köszöntötte a jelenlévőket, az iskola „krampuszai” és diákjai tartottak előadást. A nagyobbak dramatikus játéka éppúgy elnyerte a gyermekek és felnőttek tetszését, mint a tavaly még óvodába járó elsőseink gyermekjátéka. Az ovisok versekkel, dalokkal kedveskedtek a Mikulásnak, aki minden óvodás és bölcsődés kisgyermeket megajándékozott.

Gyermekeink karácsonya

Titkokkal és várakozásokkal teltetek a decemberi napok. A készülődés mérföldköve a karácsonyi játszóház, ahol ügyes kezek díszeket fabrikálnak, mézeskalácsot sütnek, a legnagyobbak pedig díszítik templomunkban a mennyezetig érő fát. A lázas tevékenységet követően szükség van az elcsendesedésre, hogy lelkünket is ünneplőbe öltöztessük. Kicsik és nagyok izgatottan várják 24-e este hajtól délutánját, amikor a harang hívó szavára elindulunk otthonainkból, hogy egy nagyobb, testvéri közösségben köszönthessük az ünnepet. Templomunk ablakaiban gyönyörűen csillognak a színes izzósorok, bent teljes pompájában áll a karácsonyfa, felzúg az orgona: „Dicsőség mennyben az Istennek...” Szívünk megtelik szeretettel, ujjongással és hálaadással. Az íg hirdetést követően óvodásaink szolgálnak verssel, énekekkel, őket az iskolások követik, akik a Születéstörténetet mutatják be. Természetesen a karácsonyfa alatt is megtalálja minden gyermek a korának megfelelő ajándékot. Karácsony első napján úrvacsorás

A készülődés pillanataiban

istentiszteleten adunk hálát. Az ünnep másnapján a magánosokat hívogatjuk az Isten házába. A számukra elkészített ajándék mellé cserkészzeink betlehemes játékkal kedveskednek. Az istentiszteletet követően a „pásztorok és az angyalok” felkerekednek, és az őket váró családokat is köszöntik kedves játékkal, igazi színfoltot vivén a vendéglátók ünneplésébe. Így lesz teljes évről évre a Megváltó születésének ünnepe.

Október a reformáció hónapja

Gyülekezetünk és iskolánk is évek óta egyre bővülő kínálattal éli meg ezeket a heteket. Október 3-án örömmel vettünk részt az országos Szeretethíd-programban. A Bethesda Gyermekekórház udvarán volt az országos megnyitó, ahol dr. Bölcskei Gusztáv, a Magyarországi Református Egyház Zsinatának lelkes elnöke és dr. Kovács Árpád, az Állami Számvevőszék elnöke mint az esemény fővédnökei nemcsak szavakkal, hanem a munkában való részvétellel indították el a szeretetszolgálati programot.

Mi, vésztőiek, fiatalok és idősebbek a temetőben nyugvó helybeli közéleti embereknek, lelkipásztoroknak, tanítóknak, községi orvosnak a sírjai körül szorgoskodtunk.

A hónap harmadik hetében a testvériskolák találkoztak, a házigazda a mi iskolánk volt. Ide érkeztek a szentesi Kis Bálint Református Általános Iskola és a temesvári Bartók Béla Liceum küldöttségei. A közös sport öröme, a Mágori Történelmi Emlékhelyre való kirándulás, a Kálvin János születésének 500. évfordulója alkalmából rendezett kegyeleti túra, az iskola udvarán meg-

valósult közös étkezés, a fiatalok kedvelt ritmusában és dallamvilágában megszólaló egyházi énekek tették emlékezetessé az együttlétet.

Ebben az időszakban került sor a füzeggyarmati lelkipásztor, Baráth János három estén át tartó íg hirdetés-sorozatára, amelynek címe az Úr Jézus Krisztusnak egy 38 éve beteg ember felé hangzó kérdése volt: „Akarsz-e meggyógyulni?” Szép, gitárral kísért énekeket is hozott és tanított „meglepetés-ajándéként” a vendég lelkipásztor.

Az iskolában nagy érdeklődés mellett zajlottak a játékos vetélkedők, a rajz- és zoltáréneklő verseny, melyen mintegy nyolcvan énekelték a szebbnél szebb zoltárokat. Az évfolyamonkénti győztesekre feladat vár, ők képviselik iskolánkat az országos versenyen: Kovács Alexandra (1. a), Papp Franciska (3. a), Gurmai Boglárka (4. o.), Kovács Henrietta (5. o.), Nagy Rebeka (6. b), Tóth Adrienn (7. a). A rajzverseny nyertesei: Gulyás Alexandra (1. o.), Bácsi Gyula (2. o.), Csillag Máté (3. o.), Marhás Cintia (4. o.), Kókai Nóra (5. o.), Sajti Maja (6. o.), Gelle Dóra (7. o.), Pálkás Edit (8. o.).

Vésztői, közéleti emberek sírjai körül szorgoskodtak

November 1-jén „A Boldog Feltámadás Reménysége Alatt” elhunyt szeretteinkre emlékezünk. Délután Kocsi Hajnal fuvola- és Berta István fagottművész szolgálata és a furulyazenekar gazdagították az istentiszteletet. Délután a gyülekezeti énekkar szolgált, versek hangzottak el, Sánta Tamás trombitált reformáció korabeli dallamokat. A jelenlévők kegyeleti sétával, egy-egy közismert személyi sírjánál való énekléssel fejezték be megemlékezésüket. A hónap eseményeinek tanulságaként Kálvin János jelmondatát szeretnénk megvalósítani: „Szívemet égő hálaáldozatként neked adom Uram.” és Soli Deo Gloria – Egyedül Istené a Dicsőség.

Juhász Sándor

És talán megérint a kegyelem...

Zenés istentiszteletre hívta népét a harangszó

(Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk. Az uralom az ő vállán lesz, és így fogják nevezni: Csodálatos Tanácsos, Erős Isten, Örök-kévaló Atya, Békesség Fejedelme!)

Advent, ... A próféta ígérete ... Az idő, ami a naptámadat a világ vilá-gossága felé mutat: Jézusra. Ő a fény, az adventi, a biztató ígéret, mert:

„Ez a világ, olyan világ,
Mint a mogyorófavirág,
Sokat ígér, keveset ad ...”

Bizony, így van, sokat ígérő virág-zás és néhány szemnyi termés. Mennyi, de mennyi virág-lehetőség, ami természetlen marad ... És mi, mennyi mindent várunk-akarunk!

Rohanunk, taposunk, tülekedünk utánuk... Még többet, még többet!!!

És megfáradtan, üresen, elnyűtten kérdezzük:

– Tényleg, holnap már advent 1. vasárnapja ...?

Igen, ismét megérkezett. Várán-várjuk az urat és Krisztus vár éret-tünk, még ...

Próbáljuk meg, talán sikerülhet most, végre a méltó várakozás: – kapaszkodjunk egymásba, örömben, bánatban, lemondásban, reménytelen-ségben, reménységben! Legyünk szabadok az önzéstől, a szeretetlenség-től... Adventi idő ez, tisztulási idő...

És talán megérint a kegyelem... Csak vágyakozz az után, ami a tiéd: látsz egy tájat, megcsap egy emlék-illat, rád pillant egy szerető tekintet... Bármilyen által megérinthet a bizonyos-ság. A bizonyosság, a kegyelmi álla-pot, a beavatás mámore, a semmihez nem hasonlítható boldogság és béke! A kegyelmi állapot!

Már meggyújtottuk az 1. adventi gyertyát otthonainkban és az Úr asz-talán. És ezen az adventi első vásár-napon, a tiszta lelkűek vehették az Úr vacsoráját, megtörtetett testének és ki-ontott vérének emlékére.

Lobog a gyertya lángja és hirdeti Isten végtelen szeretetét. Várjuk Jé-zust és Ő vár minket...

„Ég a gyertya ég, az adventi, a má-sodik” A 2. adventi vasárnapon, zenés istentiszteletre hívja népét a harang-

szó. Zeneiskolások és Lengyel László debreceni lelkipásztor szolgálatával ünnepelhetünk.

„Élő reménységünket hirdeti a gyertya,

Várva-várunk téged, világ Meg-váltója”

A 3. vasárnapon, a 3. gyertyagyúj-tásnál harmadikosaink családi isten-tiszteletével, gyermekorvosok segítő szolgálatával gazdagítjuk adventi al-kalmunkat. És itt lesznek jól ismert, szeretett vendégeink Magyarfenesről, a testvérgyülekezetből is.

„Készületre biztat a negyedik gyertya,

Gyűljön fel lelkünkben a kegye-lem lángja.

Lelkünk legyen Jézus, kis Betle-hem Néked

Hogy igaz Karácsonyt ünnepel-jünk véled”

A negyedik adventi vasárnapon az Osztováta együttes szólítja meg zso-lozsmázó, adventi szívünket.

És megérkeztünk, adventi harangok jelzik, az út véget ért. Aztán csak egy-másra nézünk, megszorítjuk egymás kezét és mosolygunk. Nagyjából ennyit tehet az ember. Hálát ad és mosolyog!

Áldott ünnepi készülődést min-denkinék!

Kovács Edit

H1N1

Fontos tudnunk, hogy az újonnan regisztrált sertés-influenza típus azon (H1N1) vírustörzsbe tartozik, amely rendszeresen emberi influenzajárványokat okoz, és a hagyományos emberi influenzához hasonló tünetei vannak. A betegség lázzal, köhögéssel, torokfájással, orrfolyással, izületi és izomfájdalmakkal, kimerültséggel jár, terjedésére a cseppfertőzés jellemző. Az influenzával fertőzött ember már a tünetek megjelenése előtt 1 nappal is képes tovább fertőzni, ugyanakkor a tünetek megjelenése után még legalább 7 napig fertőz. Tüsz-szentéskor és köhögéskor takarjuk el az arcunkat, a használt zsebkendőt mindig dobjuk a szemetesbe, gyak-ran mossunk kezet. A vírus azért veszélyes, mert az ember számára teljesen új, és így az emberek többsége nem rendelkezik a vírus elleni immunitással. Érdemes tudnunk, nincs arra utaló bizonyíték, hogy a sertésinf-luenzát fertőzött disznóhús fogyasztásával el lehetne kapni. Ennek ellenére rendkívül fontos, hogy a húst megfelelően megfőzzük. Megnyugtató, hogy hazánk-ban forgalomban vannak azon vírusellenes, vényköteles gyógyszerek, melyek használata gyógyuláshoz vezet, továbbá a védőoltás is elérhető.

(Dr. Mike László, Magyar Korona Patika)

Hajrá, lányok!

Ilyen még nem volt!

Idén eggyel több lehetőségünk nyílt versenyeken való részvételre. Tavaly a reformá-tus iskolák közötti labdarúgás – amit iskolánk szerve-zett – sok dicsére-tet kapott, ezen felbuzdulva Tisz-afüreden megren-dezték a Naomi Református Leány

Az „aranylábú” csapat

Országos Labdarúgó Tornát. Az elején igazi „lányfocit” produkáltunk, a labda arra gurult, amerre akart, a lányok meg utána! Két vereséggel kezdtünk, de a jó Isten megkö-nyörült rajtunk. Két győzelemmel zártunk és hazahoztunk két trófeát is. Domokos Fruzsina gólkirálynő, Takács Va-nessza pedig a hetesrugó-verseny győztese lett. Hangula-tos, kellemes játékban és barátságban összekovácsoló nap volt, ahol még a helyi iskola játékeit is kipróbálhatták di-ákjaink. A jövő évi megmérettetésre nagy reményeket táp-lálva készülünk. Hajrá, lányok!

GYERMEKKOROM LEGSZEBB KARÁCSONYA

Így karácsony tájékán gyakran felvillannak az ember emlékezetében olyan képek, amelyek egy rég-múlt karácsonyi esemény pillanatait elevenítik fel. Igen változatosak voltak a korábbi évtizedek ünnepi szokásai s nem utolsósorban lehetőségei. Korábban nem a bevásárlási láz hajtotta az embereket így ünnepek előtt. Nem költöttek vagyonokat egymás vagy önmaguk megajándékozására, hanem beérték egyszerűbb, olcsóbb vagy önmaguk által készített dolgokkal, amelyeket őszinte szeretettel adtak egymásnak, s fogadtak el egymástól. Ilyen karácsonyi emlékeikről kérdeztük olvasóinkat.

MIKE JÁNOSNÉ

Az 1939. év karácsonyát megelőzően olyan hóvihár volt, hogy már lemondunk róla, hogy lesz módunk ünnepelni. Karácsony első napján azonban a szél elállt, s a nap kisütött, így el tudtunk menni lovas szánnal a nagymamámhoz, aki korábban egy szemmütéten esett át. A nagymamám Jézuskájától kaptam akkor életem első alvós babáját. A szomorúan indult ünnep így jóra fordult: a nagymamám szemmütéte sikerült, az idő jó lett, én pedig megkaptam a titkon vágyott ajándékot.

SZABÓ LÁSZLÓ

A hatvanas évek elejének karácsonyait – mint kisgyerek – mindig nagy izgalommal vártam. Az egyik karácsony reggelén furulyaszóra ébredtem, s láttam, hogy a szoba ablakán egy gyönyörűen feldíszített karácsonyfát nyújtanak be, amelyet az édesapám a szobában helyezett el. A karácsonyfá alatt egy fából készített kis szekér volt, mely élé két, szintén fából készült lovacska volt befogva. A meglepetésemet és főleg az örömeimet a család minden tagja osztotta.

MIKE FERENCNÉ

Az egyik legszebb emlékem az 1958. év karácsonyához kötődik. Emlékeimben a csempekályhával felfűtött meleg szobában összejött szűk család: a szüleim, nagyszüleim és a testvérem arcán megjelenő öröm villan fel, amikor először szólalt meg a karácsonyra kapott Néprádió, amit édesapám vett 380 Ft-ért. Akkor még nagyon kevés rádió volt a faluban, ezért az öröm mellett a büszkeség is eltöltött.

KURUCSÓ ELEK

1947 karácsonyára édesanyám főzte a szaloncukrot, mikor az kihült, mi gyerekek gyúrtuk és formáztuk meg, majd tekerjük be krepp-papírba az édeséget. A papír széleit kicakkoztuk, s szebb volt, mint a bolti szaloncukor. Feldíszítettük a karácsonyfát, s másnap reggel – mintha nem is mi csináltuk volna – őszinte meglepetéssel örültünk a feldíszített fának.

KASZAI JÁNOS

1948-at irtunk. Az utca végén, a boltos szép papírt adott anyámnak, hogy ebbe csomagoljuk az általunk készített szaloncukrokat. A tükör elé, egy fenyőágra tettük az édeséget. Ez volt a karácsonyfa. Ünnepe előtt egy héttel apám is hazatért a frontról. Négyéves voltam, s akkor látott először. Emlékszem, a „fa” elé térdeltem, úgy mondott köszönetet a hazatérésért és értem.

TURBUCZ ZSÓFIA

A tavalyi volt a legemlékezetesebb karácsonyom. Együtt volt a család, s a vacsora után mindenki kibonthatta a karácsonyfa alatt talált ajándékát. Egy Barbie babát kaptam, amellyel még most is játszom. Később eljöttek a rokonaink is, s elhozták a Jézuskájuk ajándékát. Örültünk a karácsonynak, örültünk egymásnak, mert Jézus szeret bennünket. Apáék és anyáék egész este beszélgettek, mi meg játszottunk a Jézuskától kapott játékokkal.

KOMÁROMI ANETT

Gyermekkorom legszebb karácsonya? Nem is olyan könnyű válaszolni a kérdésre. Számomra a karácsony mindig is a legbensőségesebb ünnepek egyike. Legszebbet megnevezni közülük nem tudnék, csak ha többes számban gondolkozom. Igazán szeretetteljes ez az ünnep akkor volt, amikor családunk közösségében mi négyen álltunk körbe a Jézuska által hozott fenyőt, és együtt örültünk a szeretet megnyilvánulásainak.

CSERNA JÁNOS

1980-ban az édesanyám munkahelyén rendezett karácsonyi ünnepség után a mi családunk – mint hatgyermekes nagycsalád – kapta meg az ott felállított karácsonyfát, s minden gyerek kapott egy-egy nagy csomagot. A csomag tele volt szaloncukorral, csokikkal, narancssal és más finomságokkal. A fa olyan nagy volt, hogy derékba kellett vágnunk, úgy fért be a lakásba. A hatalmas fát közösen díszítettük fel, s együtt örültünk a karácsonynak.

ÜNNEPLŐBEN – ÍGY ÉLÜNK MI – IDE VÁRJUK ELSŐSEINKET

Szeptemberi emlékek

Szorgos kezek munkálkodtak az épületrészben

A tanévnyitó napján még szerszámok zajától volt hangos iskolánk régi szárnyának környéke, szorgos kezek munkálkodtak a felújítandó épületrészben. Az építők derekas munkát végeztek, hiszen meggyőzték a támogatókat, hogy kellő időben elkészülnek a felújítással.

A tanítás megkezdésekor a kisebbek erdei iskolai programban vettek részt, illetve erre az időszakra szerveztük meg az úszótanfolyamot is. Az épületszárny átadását követően gyermek és pedagógus közös örömmel vette birtokba a földszinten felújított 2 tantermet, a korszerű vizesblokkokat, valamint a tetőtérben kialakított tantermet, nyelvi labort és az új tágas számítástechnikai termet.

Jótekonysági est

Hatodik alkalommal rendeztük meg a jótekonysági estet. 2004-től 2009-ig mindig a meghirdetett célokra fordítottuk az est bevételét. Az ez évi bevétel 800 ezer forint volt, melyet a Pap tanya korszerűsítésére, a terület hasznosítására fordítunk. Itt szeretnénk megköszönni mindazoknak a támogatását, akik hozzájárultak a megrendezett estek sikeréhez.

Adomány a Pap tanya korszerűsítésére

Októberi főhajtás

Október 4-én ünnepi istentisztelet keretében emlékeztünk az aradi 13 vértanúra, ünnepeltük a Zene világnapját, és hálaadást tettünk az Idősek napja alkalmából. Kicsik és nagyok gazdag műsorral örvendeztették meg a gyülekezetet: verses-zenés összeállítás, furulyazenekar, énekkar. A vértanúk ma is a kitartás, a hazaszeretet példái. A Zene világnapján meghajtottuk fejünket Bartók Béla emléktáblája előtt. Időseinkkel találkozási ajándékozás öröme járta át szívünket.

Főhajtás a Zene világnapján Bartók Béla emléktáblája előtt

Kirándultunk

Rendhagyó múzeumi órán a nagyok

Iskolánk hagyományai közé tartozik, hogy október 6-án, a nemzeti gyásznapon kirándulást szervezünk, ahol történelmünk jeles helyszíneire látogatunk el. Az 1–5. osztályosok Debrecenben, a Vojtina bábszínház vendégei voltak. A nagyok Hajdúhadházon rendhagyó múzeumi órán vettek részt: fegyvertörténeti kiállítást, egyháztörténeti bemutatót tekintettek meg, és vendégváróként slambucot ettek. Pihentetőül sárkánylabdát is készítettek.

Ajándékkosár

János vitéz az ő Iluskájával

Az advent szó a latin „adventus Domini” kifejezésből származik, ami anynyit tesz: „az Úr eljövetele”. Ebben az örömteli várakozásban ünnepre hangolódásunkat segítette gyermekeink ajándékkosara, melyet nagy lelkesedéssel és szeretettel nyújtottak át advent első vasárnapján a művelődési házban. A legkisebbek népi játékokat mutattak be, a nagyobbak irodalomórai keretbe ágyazva idézték fel János vitéz szívszorító történetét. A zenét kedvelők a fagott, a furulya és az énekkar hangjaiban gyönyörködhetek. Az adventi koszorú első gyertyalángja is fellobbant, majd táncház zárta az estét.

Mozdulj rá!

A „Mozdulj rá” mozgalom 1509 m-es reformációs emléktúráján mintegy 400 lelkes gyermek és felnőtt gyűlt össze, hogy azon a napsütéses októberi délutánon ki-ki a maga módján – gyesen lévő kollégák, kismamák babakocsival, gyerekek kerékpárral, görkorizva, futva, a felnőttek inkább sétálva, sőt volt, aki kerekesszékekben – teljesítse a távot, mellyel a nagy svájci reformátor, Kálvin János születésének 500. évfordulójára emlékeztünk.

A rajtvonalnál